

Kedves Testvérek!

Tulajdonképpen egy valami biztos a mai estén, hogy Krisztus föltámadt. Ott vannak az asszonyok, akik megtapasztalták, mert elmentek a sírhoz, elmondták, amit tapasztaltak. Amikor megtörténik, akkor általában feltesszük a kérdést, „Hogy is van ez?”

Az első gondolat, hogyha Krisztus meghalt, és föltámadt a halálból, ez azt jelenti, Jézus örökül hagyta, hogy éljünk így a földön, hogy szeressük egymást úgy, ahogyan Isten szeret bennünket. Számunkra mostantól kezdve a szeretet mértékét azt jelenti, ahogyan Jézus szeretett és szeret bennünket.

A húsvéti öröm úgy szól: meghalt, de föltámadt. Manapság sokan félnek és aggódnak azon, hogy szeretteik a különféle járványok következtében meghalnak vagy akár mi is meghalunk, és közben hogyan kapaszkodunk bele a reménybe; „De föltámadt!”

Tulajdonképpen az ember élete ebben a megfeszülésben van, hogy meghalunk, de föltámadunk. Belekapaszkodhatunk ebbe a szóba, hogy de, és ez összeköti ezt a földi világot a menyországgal, összeköti az földön élő embert az Istennel. Az emberi tapasztalatainkat, mindenféle érzésünket megtermékenyíti a feltámadás reményével.

Mostantól kezdve, még ha úgy is van, hogy meghalt, akkor se pont van utána. Hogy még a „meghalt” az után mi vesszőt teszünk, azt mondjuk, hogy de, tovább él. Ezért ez azt jelenti, hogy az életnek olyan távlata nyílt meg, amivel szemben még a halál is csak vigyázba áll, és azt mondta „Ez erősebb nálam.” Ami abból a másik világból fakad, hogy ebben a világban meghalt, de ebben a világban Jézus föl is támadt és erre hív bennünket.

Ezen az ünnepi liturgián, nagyszombaton olvassuk azt, ahogyan az Isten megteremtette a világot. Ez azt jelenti, hogy mostantól kezdve mi mindent nemcsak a teremtés, de a föltámadás fényében is láthatunk. Azt jelenti, ahogyan ott a föltámadáskor az asszonyok elé áll valaki, vagy valakik, és azt mondják „Ne féljete!” Ez a „Ne féljete!” Mostantól kezdve egész világon örök érvényű marad az emberekre. Mostantól kezdve nem félünk Istentől.

Amikor már nem félsz Istentől, és tudod, hogy mit jelent, hogy Krisztus föltámadt a halálból, és ettől kezdve mindent a föltámadás fényében látsz. Ez nem azt jelenti, hogy Isten akkor most kisebb lesz, vagy kevesebb lesz, hanem éppenséggel az Isten lesz, akiről Jézus 40-szer és 50-szer elmondja az utolsó vacsorán, hogy „Az én Mennyei Atyám. Tehát az én édesapám, akihez megyek, és sajnálom, hogy tőletek el kell mennem, de jó helyre megyek. Annyira jó helyre megyek, hogy nektek is csinállok helyet, aztán akkor megint együtt leszünk.”

A második gondolat így szól, hogy megengedjük Jézusnak, hogy ezzel a föltámadás derűjével átjárja a szívünket, és egyszerűen elengedhetjük már az összes félelmünket.

Aztán a harmadik. Amikor Jézus meghal a kereszten, az utolsó szavai közül az egyik nagyjából ez, hogy „Uram, bocsáss meg nekik! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek!” A záró szava így szól: „Beteljesedett.” Azt fogjuk mondani „Uram, bocsáss meg nekem, de Jézus te is látod, hogy most valami beteljesedik, valami általam beteljesedik az Isten országában. Valami köztünk és velünk együtt most be fog teljesedni.” Mert a vágyaink nem beteljesednek, hanem kielégülnek, vagy nem elégülnek ki. Ami beteljesedik, az a tetteink. Ami beteljesedik, az az életünk. Nem csak vágyakozni tudok utánad, és bízni a te irgalmadban, hanem hogy a Te országod olyan, amit mi együtt találunk ki és építeni kezdek veled, ahogy megszülettem a halálomig. Nem csak én álmodom, hanem együtt álmodjuk meg, együtt valósítjuk meg.”

Ezért a záró gondolatnak azt mondanám, hogy amikor majd megújítjuk a keresztségi fogadalmat, akkor gondoljunk arra. Egyfelől belekapaszkodhatunk abba, az Jézus úgy, szerette a világot, hogy életét adta, másfelől abba, hogy Jézus föltámadt. Most Nagyszombat este és húsvétkor ezt megragadjuk, el ne engedjük el a sem kezünkől, sem a szívünkől. Átéltetjük azt, hogy nincs egyetlen olyan tettünk és mondatunk és senkinek ezen a földön, amit az ember fia vagy lánya, ne mondhatná ki azt, föltekintve az égre, hogy föltámadt él és velem van. Rajtam áll, hogy észre veszem, hogy valóban mellettem van. Amen.